

Фудбалске судије и политички аналитичари често се излажу примедбама да су „навијачи“ и „необјективни“. При чему се иза такве критике најчешће крије чињеница да онај ко ту примедбу о необјективности износи, заправо, било из страсти или интереса, навија за другу, то јест, противничку страну. Зато нам се, ваљда, тако често и чини да спортске судије редовно навијају за наше противнике, а веома ретко да су наклоњени нама. Стога сам решио да се овом, само наизглед, „лаком“ и шаљивом проблематиком позабавим на пар – надам се – пластичних и разумљивих примера.

Када нема нас, на светским првенствима и осталим великим спортским приредбама навијам углавном за Русе. Али немам никакав проблем да признам да, објективно говорећи, Капелова Русија на овом светском првенству (говорим о прва два кола) игра изузетно лоше, готово срамотно, траљаво и без жара. За разлику од, на пример, срчаних Американаца, који се, иако технички и индивидуално не баш савршени, изузетно труде, сјајно боре и функционишу као тим. И нећу због тог признања да постанем никакав „превтач“, него само покушавам да објективно разликујем своје симпатије од објективне реалности.

О навијању, објективности, критици и режимском „патриотизму“

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 25 јун 2014 22:19

О навијању, објективности, критици и режимском „патриотизму“

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 25 јун 2014 22:19

О навијању, објективности, критици и режимском „патриотизму“

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 25 јун 2014 22:19

